

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 26. avgusta.

„Südt. Post“ prinaša poročilo o zadnji glavni skupščini „Slovenskega društva“ za Štajersko in v njem čitamo, da je poslanec gospod Miha Vošnjak govoril o delovanju državnega zbora v zadnji dobi. Gospod poslanec ni govoril, kaj je on z drugimi slovenskimi poslanci vred priporil kot član Hohenwartovega kluba. In kakor da bi res ničesar povedati ne mogel v tem pogledu, videlo se mu je potrebno naglašati, zakaj so se štajerski slovenski poslanci sploh odločili ustopiti v Hohenwartov klub. Gospod Vošnjak odgovoril je na to vprašanje, češ zato, ker se je izreklo „Slovensko društvo“ na lanskem shodu v Mariboru, naj ustopijo štajersko-slovenski poslanci v tisti klub, kateremu se bode pridružila večina slovenskih in jugoslovanskih poslancev; ker so se vsi kranjsko-slovenski in večina jugoslovanskih poslancev oklenili Hohenwartovega kluba, storili so to tudi štajersko-slovenski poslanci. — Če primerjamo to pripovedko posl. Vošnjaka pripovedovanju drugih za Hohenwartov klub unetih poslancev, vidimo najprej, da je to pripovedovanje stara pesen. Gospodje se izgovarjajo drug na drugega, in vsi vkupe se izgovarjajo na kranjske poslance, ki delajo večino slovenskih poslancev. Da se ta reč prav spozna, ob enem pa tudi resnicoljubnost in verodostojnost nekaterih gg. poslancev nekoliko osvetli, pokličimo v spomin nastopno. Znano je, da so se meseca aprila 1891. posvetovali kranjski in drugi slovenski ter hrvaški poslanci, ali kaže ustopiti v konservativni klub Hohenwartov. V istini pa je bil še poprej, kmalu po novih državno-zborskih volitvah, to je dne 23. marcija 1891. poslanec Klun na Dunaji in se je, ne čakajoč izida poslanske konference, zavezal ustopiti v Hohenwartov klub in prav tisti dan zajedno s Klunom, mudil se je tudi gospod posl. Miha Vošnjak na Dunaji. Sklep na lanskem občnem zboru štajerskega „Slovenskega društva“, da naj štajersko-slovenski poslanci postopajo solidarno z drugimi slovenskimi poslanci, izsiljen je bil jedino v ta namen, da bi se poslanca dr. Gregorča, ki bolj neodvisno čuti in misli, vezalo na poslanca Vošnjaka, ki se je pred odločitvijo, ali je napraviti slovensko-hrvaški klub, in pred razpravo, ali naj

se ustopi v Hohenwartov klub, v le-ta klub že upisal bil. Tako se je menda dr. Gregorča vezalo tudi na kranjske poslance, kateri so bili že preje po večini, brez drugih v Ljubljani odločili, da hočejo ustopiti v Hohenwartov klub. Poslanec Nabergoj govoril je na občnem zboru političnega društva „Edinosti“ v Trstu neposredno pred zasedanjem drž. zbora v tem istem zmislu, da je namreč Hohenwartov klub jedini, kateremu morejo pristopiti slov. poslanci, jedino sredstvo izposlovati kaj od vlade. Tudi poslanec Nabergoj, kakor je bilo videti, bil je tedaj že vezan na Hohenwarta, še predno je bila poslanska konferencija, in prav tako je bilo tudi z dalmatinskim poslancem dr. Klaićem, ker je zahteval, naj se upišejo dalmatinski poslanci v Hohenwartov klub, neposredno pred konferencijo, v kateri je bilo odločiti, ali naj se napravi slovensko-hrvaški klub ali pa se združi s Hohenwartom. Vidi se torej, da so bili voditelji slovenskih in hrvaških poslancev vezani navzgor še predno se je začela poslanska konferencija, da so v konferencijo prinesli sabo „fait accompli“ in prišli sploh v konferencijo z očitnim namenom, zaprečiti na vsak način ustanovitev samostojnega slovensko-hrvaškega kluba, ker jim je tedaj šlo za kožo, kajti če bi se večina poslancev izrekla za samostojen klub, potem ali z Bogom vezi in obljube, ali pa bi se pokazali takšne, kakeršni so res, da so namreč za vsako ceno z vlado, čeprav bi radi narodu pokazali, da to niso, da delajo jedino le za korist narodovo. Izdali so tedaj aprila meseca oklic na narod, ki je sicer bil jako sumen po svoji koncepciji, a je pozdravljan bil radostno. Splošno se je mislilo, da je to kvas, iz katerega bo nastal slovensko-hrvaški klub, a bila je le omama, kakor so to poslanci sami dokazali. Z dejanji dokazali so to pri razpravi o proračunu za l. 1892., o borznem davku, o trgovinskih pogodbah, o podpori Dunavski parobrodni družbi, o Spiničevi aferi in še pri mnogih drugih prilikah; z besedami pa so potrdili to z izjavo pri razpravi o trgovinskih pogodbah — pokazali so se kot proste sluge vlade, pokazali, da so, kakor jih mnogi neodvisni poslanci porogljivo in za narod naš skrajno nečastno zovejo, vladni „Stiefelputzerji“, ali celo „streberji“. Na

ljubav vladi, ki je tudi prisilila, da je bil voljen grof Hohenwart, stopili so torej slovenski poslanci v Hohenwartov klub in vladi na ljubav zaprečila se je ustanovitev posebnega slovensko-hrvaškega kluba. Tu nikakor nobene častne izjeme ne dela gospod Vošnjak in jalov izgovor je, sklicevati se na večino slovenskih poslancev. Sosebno pa je jalov sedaj, ko sam gospod Vošnjak ni mogel ničesar povedati, kakšne uspehe je za narod dosegel kot član Hohenwartovega kluba. Jako umestna je bila torej resolucija „Slovenskega društva“, ki želi, naj državni slovenski poslanci osnujejo poseben jugoslovanski klub. Žalibog pa, da to pridržuje le zaslužaj, „kose to pokaže umestno“. Kako misli gospod Vošnjak o tem, povedal je koj na to v svojem glasilu „S. P.“, češ: „Die slovenischen Abgeordneten werden es einstweilen noch den Herren Spinčić und Laginja überlassen, den Jungchehen — nachzulaufen.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. avgusta.

Punktacije.

Bližajoče se zasedanje dež. zbora češkega in Plenerov govor v Hebu sta spravila zopet punktacije v razgovor. Plener je izrecno pripoznal, da punktacij v zmislu levicarjev ni moči izvesti. „Politika“ pravi, da je to sicer pripoznanje, neumevno je le, da vzlic temu levicari ne marajo odnehati od svojih tirjatev, ampak zahtevajo, naj vlada nekaj oktrojira, česar legislativnim putem ne more doseči. Konservativnemu plemstvu se grozi z razpuščenjem deželnega zbora, kar pa plemstva ne bode odvrnilo od naroda. Čehi prebijo so že z nemoralnimi sredstvi narejeno deželnozbornsko večino levicarsko, in če jim nista imponirala Schmerling in Auersperg, jim ne bo tudi Plener ne.

Po katoliškem shodu v Lincu.

Razpor v klerikalni stranki je očividni. Polemika Dunajskega „Vaterlanda“ zoper duhovniške svoje nasprotnike, prepričala je vsakogar, da so se diferencije mej strogoklerikalnimi in klerikalno-socialnimi elementi na Linškem shodu le še poostriale in povečale, da mlajša duhovščina ne stoji za škofi, ampak se nagiblje k nasprotni frakciji. Neki klerikalni list na Nemškem izrekel je kar naravnost, da bi bilo gospode kakor dr. Schleicherja in druge odstraniti in je poslali v korekcijski samostan, da bi

LISTEK.

Lili.

(Češki spisal Sv. Čech, preložil A. P.)

(Dalje.)

Ako bi imeli potem odločiti pravi značaj Jakobov, uvrstili bi ga morda mej flegmatike. No, morebiti se ne motite. Toda gotovo je, da je zadoštovala jedna sama besedica, in takoj se je obrnila njegova glava, takoj je oživel nepregibno obličje in izpod težkih trepalnic zabliščale so se navdušene oči. Ta čudoviti učinek imela je besedica „Lili“.

Da morda ne bi mislili, da je kdo negoval samega Jakoba s tem nežnim, kanarčjim imenom — kar bi bila absurdna misel — povem vam takoj, da se je tako imenovalo jedino dete našega zakonskega parčka. Ne vem, katero ime koledarja ali romanov se je raztopilo na prilizljivem jeziku materinjem v ta medeni zvok; izvedel sem samo, da se je slično imenovala mala komteska v gradu, kjer je služila žena Jakobova predno se je omožila z modrijanom v natakarskem fraku. Ona doba ji je bila neizcrpen vir krasnih spominov, in iz nje je izbrala

tudi ime za svojo ljubico, ki se vendar ni mogla imenovati kakor katerosibodi drugo dete. Mala Lili bila je namreč biser in čudo svojega spola in časa.

Nenavadno ljubeznivo predstavo vzbujalo je v meni že samo ime, spominjajoč me lilije, Liliputa, vsega milega in nežnega — a še bolj vzbujal je glas, s kakoršnim se je izgovarjalo.

Kedar je Jakob vprašal ženo: „Kaj pa Lili?“ izgovoril je „Kaj pa“ s svojim navadnim strogim in surovim glasom, a po malem premolku izpremenil je glas popolnoma in beseda „Lili“ zazvenela je iz njegovih prijazno zašiljenih ust kakor najslajši zvok flavte.

In kadar je žena odgovarjala: „Saj veš, izprosila si jo je gospa svetnica, saj bi brez nje ne mogla živeti“, ali: „Uči se, sirota. Jutri imajo baje neko šolsko slavnost in gospod učitelj je našel za njo zložil pesemco, katero mora prednašati v imenu cele šole“ — drhtel je nje glas od vesele ginjenosti in neskončnega ponosa.

Koprnel sem, da bi spoznal iz lica v lice mali obsežek vse krasote in kreposti.

Moje koprnenje izpolnilo se je jako kmalu, toda varalo me je.

Nekdaj zganil se je zamišljeni Jakob nenavadno živo in pohitevši ne brineč se mimo dveh miz, za katerima sta dva nestrpneža že kake četrt ure glasno koncertirala na praznih čašah, krenil je z urnim korakom pod deščeno strešico, kamor je njegova žena, ponosno po konci noseč glavo in motreč nas goste samoljubno, pripeljala nališpano malo deklico. Predstavite si vsakdanji tip emancipirane dame, zmanjšajte ga do otroške mere in imate podobno Jakobovega bisera. Meroma dvanajstletno, suho, upalo dekletce, nelepah potez in negladke polti, kratko pristriženih, bledih las, s črnimi naočniki na bolnih očeh, s čudnimi, nervoznimi pokreti, za njeno starost nad mero odmerjenega, nekako smešno važnega vedenja — taka je bila naša Lili.

Ali videti bi morali, kako se je razjasnil, kakor pomladno solnce razjasnil mračni obraz Jakobov, ko je prišla ona, kaka nega je zažarela na njo izpod njegovih zabuhlih trepalnic.

Morebiti ravno zato, ker je priroda kakor mačeha ravnala z njo, ali radi posebnih duševnih zmožnostij, o katerih radi površnega opazovanja ne vem ničesa povedati, ali vsled pogostoma dogajajoče se halucinacije, katera izpreminja očesu ljubečih

tam premišljali o svojem počenjanji in si bistrili nazore ter učili pokornosti.

Črno-rumene zastave na Ogerskem.

Madjarski odpor zoper črno-rumene zastave dobil je že večkrat vidnega izraza. Znano je, da so madjarski fanatiki takšne zastave, kjer so bile razobešene, že potrgali in blatili. Sedaj se čuje, da je honved-minister baron Fejervary ukazal napraviti nove zastave z ogerskimi barvami, katere bode pri slovesnih prilikah razobesiti na domobranskih vojašnicah.

Vnanje države.

Kriza v Srbiji.

Radikalni elementi v upravi odstranjeni so skoro popolnoma. Ta naglost je zategadelj potrebna, ker se morajo volitve v skupščini vršiti še pred 1. novembrom, kajti ta dan mogla bi se sniti stara skupščina, tudi če bi ne bila posebe sklicana. Navzlic temu sodijo poučeni krogi srbski in drugi, da liberalci ne bodo dobili večine v skupščini, kaj drugega se pa Ristić ne bo upal storiti, že zato ne, ker ima narod v rokah 100.000 pušk s potrebnimi patronami in bi bil ustanek gotov kakor je bil l. 1883, ko je hotel Kristić odvzeti vojakom orožje. „Odjek“ trdi, da razširjajo liberalci vest, da bodo kraljico Natalijo poklicali v Beligrad in jo volili za tretjo regentino.

Ruščina v francoskih srednjih šolah.

Francoski naučni minister Bourgeois ukrenil je uvesti ruščino kot obligatni učni predmet v vse srednje šole. Že to jesen uvedla se bode v „Lycée Buffon“ in „Collège Rollin“. Francoski listi odobravajo to namero jako toplo in naglašajo, da je znanje ruskega jezika dandanes jako koristno, sosebno pa za Francoze, ki so v tesni gospodarski in politični zvezi z Rusijo. Vrh tega so Rusi v vsakem oziru silno napredovali, ruska književnost je vredna vrstnica francoski in angleški, jezik sam ob sebi pa ni tako težak, da bi se bilo radi tega plašiti truda.

Gladstone in Labouchère.

Angleški radikalci so jako nevoljni, da njih vodja Labouchère ni bil pozvan v ministerstvo. Gladstone se je izgovarjal, da je Labouchère odklonila kraljica. Glavni organ radikalcev ni zadovoljen s tem, češ, to je kričeča nepravilnost, da radikalnodemokratska stranka ni v vladi zastopana, a neverjetno je, da se je upala kraljica ugovarjati zoper Labouchère. Čas je, da se reši vprašanje, ali vlada narod, ali samotarica. — Navzlic temu se ne bodo radikalci odcepili od Gladstonea. Glede bodočega razmerja mej Anglijo in Italijo piše „Köln. Ztg.“, da ni imeti zaupanja v obljube Gladstoneove. Že večkrat je stari gospod posegel v vnanjo politiko kaj odločno in vsakdor se še spominja, kako je Avstriji zaklical „hands off“. Rosebery ga bode morda zadrževal, zadržati ga pa ne bode mogel.

Dopisi.

Iz Idrije 22. avgusta [Izv. dop.] (Naše družabno življenje.) V „Slovenskem Narodu“ s prošlega meseca se je opisovalo veselico „Delavskega bralnega društva“ in omenilo, da so poročila iz Idrije primeroma redka. In res se od takas ni poročalo ničesar enakega, dasi bi se bilo lahko. Vršila se je namreč 24. julija veselica tukajšnjega „Gasilnega društva“ z izbranim vsporedom. Rudarska godba pokazala je tudi ta pot svojo izurjenost, a vrli pevci razveseljevali so posle vsporeda mnogobrojno prisotno občinstvo z ubranim petjem globoko v noč. „Gasilno društvo“ pokazalo je pri tej

roditeljev najbornejšo pokveko v ideal krasote — bodisi kakorkoli, bila je Lili svojim roditeljem pravo božanstvo.

Priznati moram: To oboževanje me je sicer sililo na smeh, a zanimalo me je tem bolj, čim bizarnjši je bilo božanstvo.

Zabavljaj in zanimal me je posebno pogled na mater, kako je občudujoč spremljala vsak gibljaj svojega idola, kako je bila blažena od vsakega njegovega pogleda in besede, strežoč mu gotovo pazljiveje in spoštljiveje nego nekdanj mali komteski.

Naš gostilniški vrt je bil precej dober: senca starih kostanjev, lep razgled, dostojna kuhinja, pivo v redu, in vender je bil obisk zbok neznanih vzrokov mnogo manjši, kakor si je želel lastnik. Jakob si je često lomil glavo nad to nerazumljivo prikaznijo in sad svojega premišljevanja izražal z besedami: „I no, ako sreče ni, ni nič, ako bi se človek tudi pretrgal.“

S to neprijetno prikaznijo je bilo v zvezi, da dohodki natarkevi niso bili preveč sijajni, in del njih izginjal je še kljub pazljivosti žene Jakobove v lakomnem žrelu nočnega moloha. Ali na Lili ni padala najmanjša senca teh žalostnih razmer.

(Dalje prih.)

veselici, da se bode lepo razvitalo v varstvo in korist Idriji, ako bode le lepo združevalo svojo dolžnost s slogo in narodno zavestjo, kakor doslej. — Isto društvo priredilo je 14. t. m. korporativen izlet v Žire, kjer je bila jako lepa zabava z navdušenimi govori.

Cesarjev rojstni dan obhajal se je zopet enkrat slovesno, kakor nekdanj. Za časa prejšnjega rudniškega svetnika opustilo se je bilo skoro vse slovesnosti — radi gmotnih troškov, veld katerih ni dopuščal niti šolskega poročila tiskati, koje se je letos zopet izdalo. Sploh se je začelo zopet uvajati vse nekdanje običaje, za kar najtoplejša hvala sedanjemu gospodu rudniškemu svetniku, kateri razume dobro, česa želi in potrebuje naše občinstvo. Tudi v narodnem oziru je čutiti, da ta gospod svetnik ne bo dajal potube in poslušal klerikalnih lizunov, kateri hočejo pri vsaki priliki črniti mu našo stranko, naše ljudstvo, koje je skoro izključno na naši strani, kar tudi pokaže pri pravi priložnosti, ako bodo višji krogi vsaj nevtralni, česar se pri sedanjih razmerah lahko nadejamo. Slovesnost, kakor sem rekel, bila je sijajna. Pred slovesno sv. mašo ob 10. uri zbrali so se v gradu, kjer stanuje gospod svetnik, uniformovani rudarji, rokodelci, veterani, gasilci in vsi rudniški in politični uradniki, od koder so šli v cerkev. Pri tem mi je pohvaliti gasilce, kateri se odlikujejo slovenskim poveljništvom, dočim poveljujejo vsi drugi, rudarji, rokodelci in veterani, — nemški. To pač ni lepo v slovenski Idriji, kajti jako neprijetno je slišati, da se odgovarja na naš „pozor!“ s „habt Acht!“ in drugimi nemškimi izrazi, katerih mnogi ne razumejo. Upamo, da se obrne tudi v tem kmalu na bolje, dasi je tu nekaj ljudij, kateri hočejo biti bolj papeški kakor je papež sam... Končala se je slovesnost na Zemlji (zabavišči nekoliko izven Idrije), kjer se je zbralo ogromno občinstva iz vseh krogov. Od 4. ure popoldne pa globoko v noč svirala je rudarska godba, streljalo se je v tarčo in kegijalo. Zvečer se je pa zažigalo mnogobrojne umeteljne ognje in naposled še dolgo plesalo pri dveh godbah.

Da bi bila slovesnost še sijajnejša, nameravalo je vprizoriti tukajšnje „Dramatično društvo“ tudi gledališko predstavo, opereto „Čevljar-baron“, v rudarskem gledališči, ali, kakor stoji na njem napis, „Werkstheater“. Toda morali so predstavo odložiti na prošlo nedeljo, ker se jim v prejšnji odsotnosti gospoda višjega svetnika ni hotelo dovoliti godbe... Vender tudi v nedeljo bilo je gledališče dubkom natlačeno. Kakor lože, tako je bilo sosebno pritličje do najmanjšega kotička zasedeno. Igralo se je prav dobro, kolikor je možno pri tukajšnjih mestnih in društvenih razmerah. Največa hvala pristoja gosp. vodji Vinku Lapajnetu, kateri je večak v tem pogledu in se je mnogo trudil, da je bil uspeh tolik; potem glavnim osobam, kakor gosp. Fr. Kosu, gospi Modrijancovi in drugim. Sosebno gosp. Fran Kos izvršil je svojo ulogo uprav mojsterski, upora-bivši lokalne Idrijske in slovenske razmere. Pokazalo se je, da ima društvo še lepo bodočnost, seveda ako se bode tesno oklenilo svojega vodstva in složno ter pridno vežbalo. Sloga je prvi pogoj vsakemu obstanku in napredku. Sosebno v tej zadevi, katere stoji na popolni umetni podlagi, bi bili lahko vsi jedini, ako imajo le količkaj razsodnosti. A tudi tu se je pokazalo, kam privede ona ultra-klerikalna zaslepljenost, kateri ni mari za narodni napredek, nego le za svoje zasebne koristi, zato pa tudi povsod, kamor se utakne, ali dela neslogo, ali pa zaziblje dotične kroge v narodno „spanje pravičnega.“ Za to imamo mnogo primerov tudi v Idriji, a nočemo jih še javno razglašati, kajti nadejamo se, da se razmere vender-le poboljšajo. Gospoda si daje s svojim fanatizmom le „spričevalo ubožstva“, kakor si ga je n. pr. dal oni, kateri je poslal svojo igralno ulogo nazaj takoj tisti dan po zloglasnem pripravljalnem katol. shodu. No, društvo ni izgubilo s tem ničesar, pač pa pridobilo mnogo, ker ne bode imelo v svoji sredini nobenega zaslepljenca več. Žalostno in hkratu smešno je pa, da se gospoda na tak način maščuje. Ker družega ne morejo doseči, začeli so pisariti brezimena pisma, v katerih grozé s peklom in elementarnimi neizgovornostmi svojim nasprotnikom. Naj-hujši tru v peti jim je pa „Bralno društvo“, zato so začeli že hujskati proti njega stanovanju, da bi pripomogli k njega uničenju. Toda ves napor je zaman. Oni le sami sebi s tem škodujejo, ker ljudstvo pride vender-le k prepričanju, da tako počenjanje ni „na katoliški podlagi“, kakor je hujskanje, brezimena pisma i. dr.

Pred katoliškim shodom v Ljubljani.

Prejeli smo naslednji dopis iz učiteljskih krogov:

Odkar so v veljavi sedanji šolski zakoni, zaletavajo se vanje pri vsaki ugodni ali neugodni priliki tudi mej Slovenci nekateri strastneži in prenapeteeži. Vsaka lehkomišljenost, vsak prestopok, vsaka surovost mladine jim je posledica novodobne ali, kakor jo imenujejo, „brezverske“ šole. Novodobni učitelji so jim prave nevedne tolpe, jeden sam v duhu in po načelih Mahničevih izobražen mladenič koristi narodu več nego 10.000 ljudskih učiteljev. Čuj, učiteljstvo slovensko! Toliko veljaš v očeh onih, ki se ti mnogokrat hlinijo, da so tvoji pravi prijatelji, toliko upoštevajo tvoje neutrudno delovanje, tvoje napore v prosveto slovenskega naroda! In če nam dajo tudi taka spričevala, naha-jajo se vender nekateri mej slovenskim učiteljstvom, ki pobirajo stopinje za njimi, udeležujejo se njihovih shodov, a ne pomislijo, da so tako izdajice svojih bratov. Saj jim mora vender kot beli dan jasno biti, kaj hoče narediti ta stranka z ljudsko šolo in z učiteljstvom?

Pred katoliškim shodom smo. Tu bo tudi razgovor o ljudski šoli. Važna točka, zato jo je pa postavil pripravljalni odbor na pročelo. Kaj pa učiteljstvo slovensko? Mu li ugajajo nasvetovane resolucije? Nazori slovenskega ljudskega učiteljstva o slovenski ljudski šoli so znani. Izrazilo jih je že šestokrat jasno in odločno na svojih javnih shodih in po svojih glasilih in vsakdor mora sedaj znati, da resolucijam o ljudski šoli, koje bode sekcija za šolo na katoliškem shodu priporočala v vsprejem, slovensko učiteljstvo ne more in ne bode nikdar pritrdilo.

Razun tega nam je pa tudi dr. Mahnič razposlal ravno o pravem času lepo vabilo na katoliški shod. Kateri slovenski učitelj se ga bo udeležil z mirno vestjo? Nihče, kdor se zaveda svojih nalog, nihče, kdor ima le kaj stanovskega ponosa! Pač, udeleži naj se ga g. naučitelj V. Ribnikar kot predsednik „zaveze slov. učiteljskih društev“, ondi naj protestuje v imenu slov. učiteljstva kar najodločneje zoper nasvetovane resolucije in naj zapusti družbo, koja ne prija nam, ne mi njej. To je dolžan storiti slovenskemu učiteljstvu, da zve gospoda na katoliškem shodu naše mnenje. Kolikor ga mi poznamo, bode tudi to storil. S tem bo pokazal, da vestno zastopa koristi slovenskega učiteljstva, da smo ga opravičenim zaupanjem zbrali za svojega sedanjega voditelja.

Slovensko učiteljstvo naj si dobro zapomni, kakšne nazore ima o njem stranka, delujoča na podlagi Mahničevih načel, kajti prišel bo čas, kakor čujemo, da bo stopila pred nas z vabilom, naj pristopimo k „katoliškemu učiteljskemu društvu“. Prišla bo s sladkimi besedami in polnimi koši obljub, ponujala bode glasilo, ki je misli menda ustanoviti: takrat naj si vsak učitelj poišče svoj zaprašeni dnevnik, kjer ima rudeče zapisane besede: „Jeden sam akademično, t. j. višje-teoretično in filozofično izobražen omikanec more, ako javno nastopi, več uplivati na duševni razvoj narodov, nego 10.000 ljudskih učiteljev.“ Vprašam, kje bi kak učitelj pristopil učiteljskemu društvu, v kojem bi prevladala taka načela? Nečast bi delal svojemu stanu in slovensko učiteljstvo bi ne zajemalo z njim iz iste sklade. Mi imamo svoja okrajna učiteljska društva, imamo „zavezo“ in to nam zadoščuje. Dixi!

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. velika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

VII. Za družbino nadzorništvo poroča profesor dr. Ivan Svetina:

Nadzorništvo je leta 1891 dvakrat skontrovalo družbino blagajnico, 18. februarja in 12. oktobra, dne 11. maja 1892 pa je pregledalo račune za leto 1891, računске knjige in priloge ter našlo, da so se vselej vjemali računi popolnem z blagajničnim stanjem, dohod in razhod pa z računskimi prilogami. Pri skontrovanju dne 11. maja 1892 bile so v blagajnici hranilae kužižice sledečih denarnih zavodov: 1. Poštne hranilnice 366 gld. 78 kr., 2. mestne hranilnice Ljubljanske 3616 gld. 14 kr., 3. hranilnega društva Ljubljanskega 300 gld., 4. posojilnice v Dješkah na Koroškem 2079 gld. 7 kr., 5. posojil-

nice v Črnem na Koroškem 500 gld., 6. posojilnice v Sevnici na Koroškem 1411 gld., 7. posojilnice v Pulju na Koroškem 1000 gld., 8. posojilnice v Tinjah na Koroškem 513 gld. 95 kr., 9. posojilnice v Sintičesi na Koroškem 1052 gld. 10 kr.

Nadzorništvo torej nasvetuje:

Slavna skupščina potrdi račun za leto 1891 z dohodka 9905 gld., s troški 8556 gld. 77 kr., s prebitkom 1348 gld. 23 kr., in s končnim blagajničnim ostankom 11992 gld. 35 kr. in daj v smislu § 22. družbinih pravil vodstvu oprostilo.

Skupščina sprejme tudi to izvestje odobrava je na znanje; kar konstatuje predsednik.

VIII. Pri vsopredni točki: volitev jedne tretjine vodstvenih članov izprosi si besede mestni odbornik Ljubljanski Ignacij Valentinčič ter misli, da sme skupščina z ozirom na dosedanje požrtvovalno delovanje čč. vodstvenih udov poveriti jim ta častni a težavni posel tudi za naprej. Prepričali pa smo se tudi iz današnjih poročil, kako vestrajno in previdno postopa vodstvo pri doseganju družbinega smotra. Torej je uverjen, da mu bo priglasevala i slavna skupščina, ako nasvetuje: družbinemu vodstvu izreka se iskrena zahvala vseh skupščinarjev, in v dokaz te zahvale naj se kar z „vsklikom“ zopet potrdi izstopivša tretjina. Vsestransko odobravanje sledi temu predlogu.

Iz sličnih razlogov nasvetuje isti skupščinar, da se izvoli dosedanje nadzorništvo in razsodništvo. Skupščina soglasno pritrdi. (Imena vseh opraviteljev se objavijo skupno ob koncu.)

Pri posamičnih nasvetih se oglasi prvomestnik tržaške moške podružnice M. Mandić in razkriva tužno stanje našega šolstva v Istri. Naznanja, da kasije istrski rodoljubi osnovati posebno šolsko društvo za hrvatske šole, slično naši družbi, katera ima pa namen podpirati le slovensko šolstvo. Da pa ne bi kedo v tej nameri gledal kacega separatizma, zato predlaga: skupščina naj z odobravanjem pozdravi ustanovitev posebnega društva za hrvatsko šolstvo po Istri. — Skupščinarji z dobro-klici pritrjujejo govorniku.

Urednik Andrej Gabršček opisuje narodnostne odnošaje v Gorici, oziraje se v preteklost, sedanjost in prihodnost. Prihodnost zagotoviti si moramo sami, da na gospodarskem in šolskem polju storimo vse, kolikor največ moremo. Opisuje dosedanje delovanje na šolskem polju, pripoveduje o začetku in razvitku „Sloginih“ zavodov, o njih vzdrževanju ter konečno o naporih za slovensko šolstvo v Gorici. Ker pa bode ta borba, kakor vse kaže, še dolgo trajala, in so ondotne potrebe v šolskem pogledu velike, ustanovila je „Sloga“ v dolnjem delu mesta še jeden otroški vrt in še jeden mešan razred. Dokler si ne priborimo mestnih slovenskih šol, vzdrževati moramo vsaj dosedanje, a za vsak slučaj, ako bi „Sloga“ prišla v denarno zadrego, priskoči naj jej na pomoč naša šolska družba. S tako gotovostjo se olajša srce tistim, katerim je izročena skrb za obstanek „Sloginih“ šolskih zavodov. Skupščina je z glasnim pritrevanjem odobrvala predlog govornikov, predsednik Svetec pa je izjavil, da se bo vodstvo oziralo nanj.

Tajnik naznanja, da je prišel — sicer po pravilih že zakasnelo — od pivške podružnice nasvet radi spremena nekaterih paragrafov podružničnih pravil. Ker pa ni toliko na paragrafih ležeče, kakor na delovanju, méni, da za zdaj ne kaže ničesar spreminjati. — Skupščina vzame to na znanje.

Predsednik L. Svetec se zahvaljuje zastopnikom in družbenikom ob izvanredni pozornosti, s katero so spremljali obravnavo, priporoča, ostanejo naj jej tudi v bodoče zvesti sotrudniki in želeč, da se srečno snidemo zopet prihodnje leto, ob 1. uri popoldne zaključijo zborovanje. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Češki gostje v Ljubljani.) Včeraj popoldne zbrali so se češki gostje v čitalnici, od koder so skupno šli na Grad in si ogledali divno našo okolico. Potem šli so v novo deželno gledališče in se v manjših skupinah razkropili po mestu, pod Tivoli itd. Zvečer pa je bil koncert, kateri so priredila narodna društva na čast češkim gostom na Virantovem vrtu. Že pred osmo uro bil je prostorni vrt tako natlačen poln odličnega narodnega občinstva, da pozneje došli niti niso mogli več do-

biti stolov in jih je mnogo moralo iditi, ker nikakor ni bilo možno najti prostora. Pri posebni dolgi mizi v sredini vrta bilo je častno mesto gostom, ki so došli polnoštevilno. Pevsko društvo „Ljubljana“ pokazalo je včeraj, da prav lepo napreduje in je nastopilo v impozantnem številu. Prav krepko izvajalo je Jenkovo „Slovansko himno“ in Ipavčevo „Ilirija oživljena“. S hvale vredno točnostjo in dovršeno pel je zbor Nedvedovo „Dijaško“ s samospévom g. Pavška, čegar simpatični glas in izborna petje sta posebno ugajala gostom. Poglavitna točka pevskega programa bila je Vilharjeva veličastna skladba „Naša zvezda“. Zbor in g. Pavšek, ki je pel veliki in lepi samospév za tenor, odlikovala sta se posebno v tej točki Burno odobravanje občinstva ni se poleglo prej, da se je ponovila ta točka na splošno željo. „Slovo“, narodno pesem in več drugih zborov izvan programa pelo je društvo v splošno zadovoljnost. Ker so tamburaši Sokolski svoj program izvršili že prejšnji večer pri Frincu, dodala je vojaška godba radovoljno še nekaj točk svojemu programu ter svirala večinoma slovanske skladbe, za kar se je občinstvo pokazalo hvaležno z živahnim ploskanjem. Meščanski učitelj g. Antonin Jandl iz Prage naznanil je, da sta došla dva telegrafična pozdrava od učiteljskih tovarišev iz Zagreba in od učiteljev slovenskih zbranih na Gabrku. Oba sta se prečitata in se glasita. Prvi: „Srdačni Vam pozdrav medju bračom Slovenci! Nazdar Čehom! Živeli Slovenci!“ — Drugi: „Gospodom tovarišem Čehom kličejo iz tužnega Gabrka njihovi stanovski tovariši presrčen Na zdar!“ Občinstvo pritrdilo je s burnimi klici: Živeli Čehi! Na zdar! Nadučitelj g. Skala iz Prage zahvalil se je v imenu gostov za bratovski vsprejem, izborni govornik in pesnik g. Jožef Šimon pa je v naudušenem govoru se poslavljaj in poudarjal, kako veseli Čehe, videti, da slovenski narod je vrl brat in družnik češkemu narodu, ker oba borita se jednako za svojo narodno samostalnost. Slovan bori se vedno le za pravico. Ako je narod odločen, mora doseči to, kar hoče. Duh slovanski je duh miru, ki naj zavladá po vsem svetu. Ponavljal je kakor že včeraj nekatere neugodne utiske glede nemščine, proti kateri smo Slovenci preveč popustljivi in priporočal odločnost posebno tudi v tem obziru. Izvrsten, precej dolg govor tega duhovnika naredil je znamenit utis in občinstvo je z živim odobravanjem pokazalo, da pritrjuje popolnoma govornikovim krasnim idejam. Kmalu po jednajsti uri, pri poslednjih točkah vspeveda, začelo je močno deževati in se je moralo občinstvo umakniti z vrta pod verando, kjer je nastala silna gneča. Prepevale so se češke in slovenske pesmi, a govoriti ni bilo možo nadalje in marsikatera lepa beseda morala je izostati, ki bi se bila gotovo še spregovorila. Navzlic temu pa je slavnostni večer se dovršil prav sijajno in mili naši gostje so imeli priliko videti, kakó je narodno občinstvo navdušeno za nje. Danes zjutraj odpeljali so se češki gostje na Bled, da si pogledajo tudi ta biser slovenske zemlje, predno se vrnejo v svojo domovino. Navzlic rani uri zbralo se je več odličnih rodoljubov slovenskih na kolodvoru, da so še enkrat zaklicali dragim gostom pred odhodom prisrčen: Živeli! Da se skoro zopet vidimo!

— (Osobne vesti.) Za nadučiteljico na dekliški ljudski šoli v Trbovljah-Vode imenovana je gospodična Ivana Steska. Za učiteljice pa so imenovane za isto šolo gospodične Ana Wessner, Melanija Sittig in Leticija Ahčin. — Absolvirani tehnik gosp. Leon Bloudek imenovan je stavbenim praktikantom na Kranjskem

— (Dolenjske železnice.) Upravni svet dolenjskih železnic pozivlje upisnike glavinskih delnic, naj uplačajo v zmislu določbe § 9. družbinih pravil in na podlogi čl. 221. obč. trg. zak. ostali 60 % delež na upisano glavinsko-delnisko svoto in to v treh obrokih v kranjski hranilnici v Ljubljani proti potrdilu na začasne liste, kateri se imajo predložiti, in sicer najkasneje do 1. sept. t. l. 20 %, do 1. novembra t. l. 20 % in do 1. januarja 1893. leta zopet 20 %.

— (Občinska volitev.) V Radomljah v Kamniškem okraji bil je voljen županom posestnik gosp. Ivan Nastran, občinskima svetovalcema pa gg. Fran Jerman in Martin Cerar.

— (Novomeški „Narodni dom“.) Včerajšnji uradni list razglašá, da je bilo delniško društvo „Prvi Narodni dom v Novem mestu“ vpisano dne 9. t. m. v trgovinski register ondotnega okrožnega sodišča. Društvena pogodba narejena 18. dec.

1884, je bila potrjena z odlokom ministerstva notranjih rečij z dne 18. febr. 1885, št. 851. Firma slóve: „Prvi narodni dom“; društvo ima svoj sedež v Novem mestu. Namen te na nedoločen čas ustanovljene družbe je dogotovljenje nedodelanega poslopja „Narodni dom“. Zakladna glavica iznaša 10.000 gld., katera se razdeli na 200 popolnoma plačanih delnic.

— (Izseljevanje v Ameriko.) Preko Ljubljane izselilo se je včeraj zopet 12 oseb v Arkansas v severno Ameriko. Izmej izseljencev jih je 8 iz župnije Sava pri Litiji. Večinoma so oženjeni in ostavijo žene in otroke doma.

— (Rešitev.) Zadnjič smo poročali, da bi bil v Krki pri Kranji pomočnik Arh skoro utonil, da ga ni rešil Kranjskega brivca sin Depoly. To vest popolniti nam je v toliko, da bi bila Arh in Depoly oba utonila, da jima ni v kritičnem hipu priskočil na pomoč Žiga Killer, učenec I. realke v Ljubljani. Z ramo porinil je Depolyja v stran, potem pa utaplajočega se Arha prijel krepko za lase in ga potegnil na suho.

— (Nesreče.) V soboto kopal je 67letni Martin Vajdetič Podbregom ilovico, ko se je udrl usad in zasul starca. Našli so ga pozneje mrtvega. — Minolo sredo splezal je šolar Martin Lipoglavšek, vračajoč se iz šole v Gorenjem Boštanju na svoj dom v Akiče, na neko hruško. Ko je bil že precēj visoko na hruški, zlomila se je veja in fante padel je tako nesrečno na kamenita tla, da je obležal mrtev na mestu. — V ponedeljek zvečer prišel je krčmar Jakob Strniša iz Radeč v Malkovec, da odpelje nekaj kupljenega vina. Na strmi poti od gorice do ceste zvrnil se je voz; velik sod padel je Jakobu Strniši na prsa in ga takoj ubil. — Dne 24. t. m. utonil je sedemletni šolar Anton Dovjak iz Gorenjih Pirnič, ko se je kopal v Savi. Truplo ponesrečenčevu našli so v Mednu ter je prinesli v mrtvašnico v Št. Vidu.

— (Požar.) V pivovarni g. Götza v Mariboru nastal je včeraj ogenj. Zgorela je sodarija in se ceni škoda na več tisoč goldinarjev. Požarna bramba je le težko omejila ogenj ker je bil precej hud veter.

— (Slovenske šole v Gorici.) Povse nenadoma sklicana je bila v torek komisija, sestavljena, da preišče razmere glede ustanovitve slovenskih ljudskih šol v Gorici in sicer vsled posebne naredbe, izdane na pritožbo gg. dr. Rojca in grofa Obizzija od dež. šol. sveta. Goriškemu županu se je ta pot — zoper njega navado, — tako silno mudilo, da članu komisije g. dru. Rojcu, zastopniku slovenskih starišev, niti povabila ni bilo moči dostaviti. V tej seji je bilo odobriti zapisnik prve seje, kateri pa je bil tako sestavljen, v izvestnem zmislu seveda, da ga nekateri člani, katerim je bil došel v odobrenje, niso hoteli podpisati. Prof. Culot, dr. Rojci in grof Obizzi so ta famozni zapisnik resnici primerno popravili, kar je župana Maurovicha in lahonske člane komisije obč. svet. Verzeznassi, Venutti in Nardini baje grozno razjezilo. Mislili so si pomoči z zvijačami! Ti gospodje napadali so tudi v seji prof. Culota, odrekajoč mu pravico popravljati zapisnik, dočim je prof. Culot to svoje pravo odločno zagovarjal. Beseda je dala besedo, nasprotstvo je bilo precej rezko, a končni izid seje je bil ta, da se zapisnik ni odobril niti podpisal, ampak da je lahonski obč. svet. Nardini udaril — ob mizo in ostavil dvorano, drugi lahonski člani pa so jo odkurili za njim. Uzroka tej intrigvi ni težko najti; lahonski gospodje bi radi zaprečili slovenske šole, pa se jim ne bo posrečilo, pa če še tako ob mize bijejo!

— (Iredenta se ogláša.) Predvčerajšnjim oglasili so se zopet jedenkrat tisti Tržaški elementi, katerih eksistencijo taji vlada z nervozno nestrpnostjo. Rečenega dne po 10 uri zvečer eksplodirale so tri petarde. Prva razpočila se je prav pod okni gosp. ces. namestnika Rinaldinija. Najbrže so hoteli iredentovci dokazati, da jih gosp. namestnik z vso svojo gorečo ljubeznijo za italijanstvo še vedno ni mogel pridobiti niti toliko, da bi vsaj skrivali svoje proti-avstrijsko mišljenje. Druga petarda razpočila se je v ulici S. Carlo, tudi pred namestništvom, samo v drugi ulici. Detonacija je bila pri obeh petardah nenavadno silna, zlasti pri prvi, ki je naredila precej škode. Morda je to vzbudilo gosp. Rinaldinija iz sna, iz katerega se doslej ni vzbuditi hotel! Skoro ob isti uri razpočila se je na „Nazza“ della Dogana prav pred „Platzkommandom“, tretja petarda, a tudi ta ni naredila nikakešne škode. Res,

daleč smo prišli na Primorskem! Gosp. Rinaldini hodi po tistih potih, po katerih je stopical nekdanj de Pretis, kar mu je tem lažje, ker je bil Pretisova desna roka. Vlada podpira labonstvo in sicer najbolj zdivjano z obćudovanja vredno po- žrtvovalnostjo. Ona subvencionira liste, kateri nimajo drugega namena, kakor sramotiti slovanski živelj na Primorskem in nabujskati najnižje instinkte Ita- lijanov zoper Slovane — vse to se godi, da bi Italijani v čim hujši borbi s Slovani pozabili na ire- dentovstvo. Kako se ta načrt g. Rinaldini obnaša, vidimo v Trstu, kjer Lahi plačujejo vladno ljubezen s — petardami!

— (Morskega volka) vjel je v torek zjutraj neki mornar v Reki in sicer s harpuno in prav v notranjem pristanišči pri Rivi Valerija. Vjeta žival spada mej najnevarnejšo vrsto morskih volkov in meri 140 centimetrov. Mornarju priznalo se je denarno darilo. Blizu Reke je torej nevarno kopati se v morji, ker se izredno pogosto prikazujejo po- žrešni morski volkovi.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 26. avgusta. „Wiener Zeitung“ prijavlja cesarski patent, s katerim se sklicu- jejo deželni zbori na dan 9. septembra.

Dunaj 26. avgusta. Ponoči ponehala vročina. Podnebje je oblačno.

Kraljevec 26. avgusta. Obratnemu vodstvu došel ukaz železniškega ministerstva, s katerim se ustavlja ves promet čez vzhodno- prusko mejo, izvzemši prehod Eydkuhnen- Prossken.

Rouen 26. avgusta. V kaznilnici Bon- nouvelle nastala revolta. Kaznjenci zanetili so velik požar. Vojaki ukrotili so upornike in pogasili ogenj. Ranjen ni nihče.

Bevin 26. avgusta. Rudarji pohajajo po ulicah, kličejo: A bas les Belges in razbijajo okna hiš, v katerih prebivajo Belgijci. Voja- štvu poklicano na pomoč.

Razne vesti.

* (Rastava v Plovdivu) se otvori dne 27. t. m. z veliko slavnostjo. Ona bo prva na Bal- kanu in v takem razmeru ter toliko bogata, da bo gotovo vsak obiskovalec iznenadjen. Razstavnj prostor obsega 90.000 m. Iz Pariza je prišel slavnj Godard s svojim zrakoplovom. Jeden najlepših paviljonov je Češki. Tudi Madjarska in Turčija se udeležite razstave. Naš rojak prof. A. Bezenšek imenovan je od ministra financij v odbor za preso- jevanje razstavljenih predmetov.

* (Pretep mej žurnalisti.) Izvrstni dal- matinski žurnalist Modrić, čigar v italijanskem jeziku pisani spisi se visoko cenijo, imel je z ire- dentovskim novinarjem Zadarskim daljšo polemiko, v kateri je svojega nasprotnika korenito porazil. Razširjevatelj italijanske kulture napadel je vsled tega g. Modrića na javnem trgu, valed česar je nastal pravi pravcati pretep.

* (Defraudacije na Madjarskem) so tako navadne, da se jim že nihče več ne čudi. Letos se dogajajo posebno pogostoma pri manjših hranilnicah. V kratkem konstatovalo se je že sedem slučajev, sedaj pa se poroča iz Bőrösmenyja, da je blagajnik poneveril nad 50.000 gld.

* (Plemenit človek.) V Pariškem pred- mestji Argenteuil razsaja kolera uprav strahovito. Mestna uprava dala je narediti na raznih krajih nabiralnike milodarov, in v takem nabiralniku našli so te dni 10.000 frankov, katere je del vanj ne- poznan darovatelj.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stačlj
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

25. avgusta.

Pri **Slonu**: Kiessling, Schindler, Kulka, Masser z Dunaja. — Weiss iz Velike Kaniže. — Rechtenitz iz Bu- dimpešte. — Gasparovic iz Zagreba. — Lorenz iz Ko- čevja.

Pri **Maličih**: Albrecht, Dimes, Korum, Spitzer, Win- ter, Kutscha z Dunaja. — Lischka, Mattanovic iz Gradca. — Gregorič iz Pulja. — Herrman iz Prage. — Brieger iz Berolina. — Pl. Lipold iz Idrije.

Pri **bavarskem dvoru**: Fajdiga iz Kamnika. — Milovic, Weiss, Ipavec iz Trsta.

Umrlj so v Ljubljani:

24. avgusta: Marija Rebolj, kuharica, 73 let, Kravja dolina št. 11, pljučni emphysem.

25. avgusta: Angela Nagel, čevljarjeva hči, 5 let, Ulice na Grad št. 7, oslovski kašelj. — Franc Klemenčič, delavec, 18 let, Ulice na Grad št. 12, jetika. — Busbach Ferdinand, okrajn. narednika sin, 4½ mesecev, Poljanska cesta št. 49, katar v črevih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
25. avg.	7. zjutraj	736.6 mm.	15.5° C	brezv.	megla	7.3 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	28.1° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	734.5 mm.	19.7° C	sl. jzh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 21.1°, za 3.2° nad normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 23. avgusta 1892.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	411,899.000 gld. (—)	379.000 gld.)
Zaklad v gotovini	254,484.000 „ (+)	4,895.000 „)
Portfelj	144,961.000 „ (—)	4,354.000 „)
Lombard	24,285.000 „ (+)	496.000 „)
Davka prosta ban- kovna rezerva	48,500.000 „ (+)	4,200.000 „)

Dunajska borza.

dné 26. avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	96.15	—	95.75
Srebrna renta	95.90	—	95.60
Zlata renta	113.95	—	113.95
5% marcna renta	100.50	—	100.50
Akcije narodne banke	999.—	—	998.50
Kreditne akcije	314.—	—	313.25
London	119.70	—	119.60
Srebro	—	—	—
Napol.	9.50	—	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.69	—	5.69
Nemške marke	58.60	—	58.62 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184	—
Ogerska zlata renta 4 1/2%	—	111	15
Ogerska papirna renta 5%	—	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	123	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	192	50
Rudolfove srečke	10	24	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	151	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	238	—

Išče se učenec

z dobrimi šolskimi spričevali za trgovino s specerij- skim blagom v Ljubljani. — Natančneje pove uprav- ništvo tega lista. (952—3)

Gostilno

z gostilnično opravo vred, prostorne hleve, druga poslopja in lep velik sadni vrt v Gorenjem Logatci h. št. 2 oddam v najem pod ugod-nimi pogoji. — Hiša ima lepo lego in je pripravna tudi za vsako drugo obrt.

(958—2)

Janez Kogej.



Pretužnim srcem naznanjamo vsem sorodni- kom, prijateljem in znanecem, da nam je naša ljubljena mati, oziroma soproga, gospa

Ivana Logar

dne 25. t. m. zvečer, ob 10¼ uri, po dolgi, mučni bolezni, previdena s svetotajstvi za umirajoče, v 64. letu svoje dōbe, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo dne 27. t. m. popoldne ob 2. uri.

Blago rajnko priporočamo v pobožni spomin.

V Škofji loki, dne 26. avgusta 1892.

(964) **Žalujoči ostali.**

(Posebna naznanila se ne bodo izdajala.)

Zahvala.

Podpisana čuti se primorano zahvaliti se za izredno mnogobrojno udeležitev in spremstvo k večnemu počitku njenega nepozabljivega sina

Frana Potočnika

fužinarja in posestnika v Kropi.

Posebno pa se zahvaljuje g. učitelju Kovčici in gg. bratom Zupanom, ki so tako lepo va- dili in vodili pevski zbor, kakor tudi vsem dari- teljem mnogih prekrasnih vencev.

V Kropi, dne 21. avgusta 1892.

(962) **Fani Smukavec,**
mati.

Razglas.

Upisovanje učencev in učenk v tukajšnjo c. kr. pripravljavnico za učiteljišča bo 15. dne septembra t. l. Vzprejemo se oni, ki so vsaj že 13 let stari in so vsaj ljudsko šolo dobro dovr- šili. Dečkom ubožnih roditeljev, ako bodo marljivi, se je nadejati državne podpore.

Kobarid, dne 24. avgusta 1892.

(963)

Vodstvo.



V lovski in mokri jesenki dobi moči je doseči mehkega in suhega obuvala samo tedaj, če se rabi **F. BENDIK-ova** v št. Valentinu (Nižja Avstrija) patentovana, nepremočna

redilna mast za usnje

ki se rabi pri obuvanju na Najviš- jem dvoru že nekaj let, kakor tudi za svetljenje in vođenje istega c. kr. izključno privilegirana

svetilna tinktura za usnje

katera ne pušča barvo ter je izkušana od c. in kr. držav- nega vojnega ministerstva in je v rabi v c. in kr. vojski in največjih prevoznih podjetjih.

Cena

svetilni tinkturi za usnje:	redilni masti za usnje:
1 kilo gld. 1.20	1/1 pušica gld. —80
steklenica št. 1 —80	1/2 pušice —40
steklenica št. 2 —40	1/4 pušice —20
steklenica št. 3 —20	1/8 pušice —10

V vseh večjih mestih monarhije v zalogi. — Glavna zaloga v Ljubljani pri Schussnig-u & Weber-ju; v Kranju pri Pettan-u; v Radovljici pri Homan-u; v Celju pri R. Stieger-ju. (965—1)

Svari se pred ponarejanjem.

Jedino pravo prirejanja pristuje F. Bendiku v št. Valentinu.



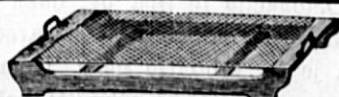
10

goldinarjev

stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljše tvarine narejeni, imajo po 30 dobro vezanih, močnih peres iz naj- boljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapcirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let nobenih poprav ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej natančna mera postelje v notranji luči. — Ako se torej dobi za 10 gld. dober tapciran modroc na pe- resih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu na- menu, imeti dobro posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.



Žičaste žimnice za vsako posteljo na- vadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapcirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714—21)

NOVO!



Dva smešna oččka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

(883—21) **Ad. Rissmann,**
lastnik mnogih častnih diplom.

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.